

НАЦІОНАЛЬНЕ АГЕНТСТВО З ПИТАНЬ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

бульв. Дружби народів, 28, м. Київ, 01103, код ЄДРПОУ 40381452

РІШЕННЯ

14.06.2019

Київ

№ 1664

Про результати здійснення повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Димерлієм Олександром Олександровичем, суддею Одеського апеляційного адміністративного суду

Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – Національне агентство) провело повну перевірку декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), за 2016 рік, поданої Димерлієм Олександром Олександровичем (унікальний ідентифікатор документа – 0abel1f66-ecf3-4e0f-a7a5-fca371ec826a) (далі – повна перевірка декларації).

Відповідно до рішення Національного агентства від 11.02.2019 № 446 "Про проведення повної перевірки декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування" повна перевірка проведена уповноваженою особою – головним спеціалістом відділу проведення повних перевірок Департаменту перевірки декларацій та моніторингу способу життя Виноградовою Д.Г., уповноваженою особою – головним спеціалістом третього відділу (Центральний регіон) Департаменту моніторингу дотримання законодавства про конфлікт інтересів та інших обмежень щодо запобігання корупції Кириченком Д.Ю.

Димерлій Олександр Олександрович (далі – суб'єкт декларування) станом на 31.12.2016 – суддя Одеського апеляційного адміністративного суду.

Підстави проведення повної перевірки:

абзац другий частини першої статті 50 Закону України "Про запобігання корупції" (далі – Закон);

підпункт 1, абзац десятий пункту 2 розділу III Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання

функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства від 10.02.2017 № 56, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069;

Меморандум про взаєморозуміння між Україною та Європейським Союзом, ратифікований Верховною Радою України 08.11.2018.

Під час здійснення повної перевірки декларації Національне агентство використовувало такі джерела:

інформацію, отриману з: Державного реєстру транспортних засобів МВС України; Державного суднового реєстру України та Суднової книги України; Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна; Державного реєстру цивільних повітряних суден України; Державного земельного кадастру; Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань; Державного реєстру фізичних осіб – платників податків про суми доходів, нарахованих фізичним особам податковими агентами, та/або суми доходів, отриманих самозайнятими особами, а також розмір утриманого податку з доходів фізичних осіб; Державного реєстру патентів України на винаходи; Державного реєстру патентів України на корисні моделі; Державного реєстру патентів України на промислові зразки; Державного реєстру свідоцтв України на знаки для товарів і послуг; Державного реєстру Пенсійного фонду України; Державного реєстру про реєстраційні операції МВС України; Державного реєстру Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку;

інформацію державних органів, суб'єктів господарювання, зокрема Головного сервісного центру МВС України (від 21.02.2019 № 31/8024), Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру (від 04.03.2019 № 7-28-0.21-2074/2-19), Міністерства юстиції України від 25.02.2019 № 7465/4170 – 26 – 19/19.1.1), Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України (від 18.02.2019 № 928/4171 – 26 – 19/20.4.2), ДП "Національні інформаційні системи" (від 20.02.2019 № 740/10.1 – 09), Державної архітектурно-будівельної інспекції (від 18.02.2019 № 40-302-11/1071-19), П'ятого апеляційного адміністративного суду (від 04.03.2019 № 2.5-22/7329/19), надану на письмові запити Національного агентства;

інформацію, викладену в поясненнях суб'єкта декларування відповідно до запиту Національного агентства (від 10.04.2019 № 09/26586/19).

Національне агентство здійснило перевірку за наявними у нього відомостями.

Складовими предмета повної перевірки декларації відповідно до абзацу першого частини першої статті 50 Закону є: з'ясування достовірності задекларованих відомостей, точності оцінки задекларованих активів, перевірка на наявність конфлікту інтересів та ознак незаконного збагачення.

I. З'ясування достовірності задекларованих відомостей

1. У розділі 2.1 "Інформація про суб'єкта декларування" декларації.

Суб'єкт декларування на запитання "Чи належить ваша посада до посад, пов'язаних з високим рівнем корупційних ризиків, згідно з переліком, затвердженим Національним агентством з питань запобігання корупції?" обрав позначку "Так".

Суб'єкт декларування відповідно до постанови Верховної Ради України від 22.12.2005 № 3282-VI "Про обрання суддів" обраний безстроково на посаду судді Одеського апеляційного адміністративного суду.

Згідно з рішенням Національного агентства від 17.06.2016 № 2 посада суб'єкта декларування не належить до посад з високим та підвищеним рівнем корупційних ризиків.

Згідно з пунктом 1 частини першої статті 46 Закону у декларації відображаються відомості про прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків (серія та номер паспорта громадянина України, якщо особа через свої релігійні переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомила про це відповідний орган центрального органу виконавчої влади, відповідальний за формування державної податкової політики, і має про це відмітку у паспорті громадянина України) суб'єкта декларування та членів його сім'ї, зареєстроване місце проживання, а також місце фактичного проживання або поштову адресу, на яку суб'єкту декларування Національним агентством може бути надіслано кореспонденцію, місце роботи (проходження служби) або місце майбутньої роботи (проходження служби), займану посаду, або посаду, на яку претендує, та категорію посади (якщо така є) суб'єкта декларування.

Таким чином, у розділі 2.1 "Інформація про суб'єкта декларування" декларації суб'єкт декларування відобразив недостовірні відомості стосовно своєї посади, чим не дотримав вимоги пункту 1 частини першої статті 46 Закону.

2. У розділі 3 "Об'єкти нерухомості" декларації.

2.1. Суб'єкт декларування не зазначив відомості про об'єкт нерухомості, розташований за адресою: м. Одеса, [REDACTED], що належить йому на іншому праві користування та є його зареєстрованим місцем проживання, відповідно до розділу 2.1 "Інформація про суб'єкта декларування" декларації.

Відповідно до пояснень суб'єкта декларування, наданих на письмовий запит Національного агентства, у розділі 3 "Об'єкти нерухомості" декларації не відображено право користування зазначеним об'єктом, оскільки зазначений об'єкт нерухомості належить на праві власності [REDACTED], з якою суб'єкт декларування до 20.02.1998 знаходився у шлюбі (копія свідоцтва про розірвання шлюбу надається). Також суб'єкт декларування зазначив, що вказаним об'єктом фактично не користується та у всіх деклараціях зазначає своє дійсне місце проживання.

Відповідно до статті 3 Закону України "Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні" реєстрація – внесення інформації до реєстру територіальної громади, документів, до яких вносяться відомості про місце проживання/перебування особи, із зазначенням адреси житла/місця перебування. Статтею 6 даного закону передбачено, що для реєстрації особа подає органу реєстрації, зокрема, документи, що підтверджують право на проживання в житлі, адреса якого зазначається під час реєстрації. Реєстрація суб'єкта декларування за вказаною адресою підтверджує наявність у неї права користування цим об'єктом нерухомого майна.

Таким чином, відомості про цей об'єкт підлягали відображенню у розділі 3 "Об'єкти нерухомості" декларації.

2.2. Суб'єкт декларування зазначив відомості про квартиру загальною площею 84 м², розташовану за адресою: м. Одеса, [REDACTED], яка належить йому на праві власності.

Проте відповідно до інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно право власності на зазначену квартиру, на підставі свідоцтва про придбання нерухомого майна з прилюдних торгів, р. 1959, 14.09.2009, посвідченого приватним нотаріусом Одеського міського нотаріального округу, належить [REDACTED].

Відповідно до пояснень суб'єкта декларування, наданих на письмовий запит Національного агентства, [REDACTED] є його батьком (зазначене також підтверджується відомостями Державного реєстру актів цивільного стану громадян). 15.11.2015 батько суб'єкта декларування помер. Суб'єкт декларування є його єдиним спадкоємцем, у встановлені законом строки, які почалися з моменту відкриття спадщини, він подав заяву про її відкриття. Після смерті батька користування та володіння майном перейшло до суб'єкта декларування. У зв'язку з цим та заради усунення сумнівів у його добросовісності і у приховуванні майна від декларування, у своїй декларації за 2016 рік суб'єкт декларування вказав про те, що з 15.11.2015 все спадкове майно, яке належало його батьку [REDACTED], перейшло до нього. Поряд з цим свідоцтво про право власності на спадкове майно: квартиру загальною площею 84 м², розташовану за адресою: м. Одеса, [REDACTED], він не отримав.

Відповідно до частини першої статті 1297 Цивільного кодексу України спадкоємець, який прийняв спадщину, у складі якої є нерухоме майно та інше майно, щодо якого здійснюється державна реєстрація, зобов'язаний звернутися до нотаріуса або в сільських населених пунктах – до уповноваженої на це посадової особи відповідного органу місцевого самоврядування за видачею йому свідоцтва про право на спадщину на таке майно.

Поряд з цим відповідно до частини першої статті 182 Цивільного кодексу України право власності та інші речові права на нерухомі речі, обтяження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації.

Виходячи з наведеного, право власності на нерухоме майно виникає у спадкоємця з моменту державної реєстрації цього майна.

Таким чином, суб'єкт декларування зазначив недостовірні відомості щодо типу права на зазначене нерухоме майно.

2.3. Суб'єкт декларування зазначив відомості про земельну ділянку, розташовану за адресою: м. Одеса, [REDACTED], яка належить йому на праві власності.

Проте відповідно копії Державного акта на право приватної власності на землю, наданої суб'єктом декларування на письмовий запит Національного агентства, зазначена земельна ділянка належить [REDACTED]

Відповідно до пояснень суб'єкта декларування, наданих на письмовий запит Національного агентства, [REDACTED] є його батьком (зазначене також підтверджується відомостями Державного реєстру актів цивільного стану громадян). 15.11.2015 батько суб'єкта декларування помер. Суб'єкт декларування є його єдиним спадкоємцем, у встановлені законом строки, які почалися з моменту відкриття спадщини, він подав заяву про її відкриття. Після смерті батька користування та володіння майном перейшло до суб'єкта декларування. У зв'язку з цим та заради усунення сумнівів у його добросовісності і у приховуванні майна від декларування, у своїй декларації за 2016 рік суб'єкт декларування вказав про те, що з 15.11.2015 все спадкове майно, яке належало його батьку [REDACTED], перейшло до нього. Поряд з цим свідоцтво про право власності на спадкове майно: земельну ділянку, розташовану за адресою: м. Одеса, [REDACTED], він не отримав.

Відповідно до частини першої статті 1297 Цивільного кодексу України спадкоємець, який прийняв спадщину, у складі якої є нерухоме майно та інше майно, щодо якого здійснюється державна реєстрація, зобов'язаний звернутися до нотаріуса або в сільських населених пунктах – до уповноваженої на це посадової особи відповідного органу місцевого самоврядування за видачею йому свідоцтва про право на спадщину на таке майно.

Поряд з цим відповідно до частини першої статті 182 Цивільного кодексу України право власності та інші речові права на нерухомі речі, обтяження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації.

Виходячи з наведеного, право власності на нерухоме майно виникає у спадкоємця з моменту державної реєстрації цього майна.

Таким чином, суб'єкт декларування зазначив недостовірні відомості щодо типу права на зазначене нерухоме майно.

2.4. Суб'єкт декларування зазначив відомості про житловий будинок загальною площею 105 м², розташований за адресою: м. Одеса, [REDACTED], який належить йому на праві власності.

Проте відповідно до пояснень суб'єкта декларування, наданих на письмовий запит Національного агентства, зазначений житловий будинок на підставі договору купівлі-продажу від 21.03.2002 належав його батьку [REDACTED] (зазначене також підтверджується

відомостями Державного реєстру актів цивільного стану громадян). 15.11.2015 батько суб'єкта декларування помер. Суб'єкт декларування є його єдиним спадкоємцем, у встановлені законом строки, які почалися з моменту відкриття спадщини, він подав заяву про її відкриття. Після смерті батька користування та володіння майном перейшло до суб'єкта декларування. У зв'язку з цим та заради усунення сумнівів у його добросовісності і у приховуванні майна від декларування, у своїй декларації за 2016 рік суб'єкт декларування вказав про те, що з 15.11.2015 все спадкове майно, яке належало його батьку [REDACTED], перейшло до нього. Поряд з цим свідоцтво про право власності на спадкове майно: житловий будинок загальною площею 105 м², розташований за адресою: м. Одеса, [REDACTED], він не отримав.

Відповідно до частини першої статті 1297 Цивільного кодексу України спадкоємець, який прийняв спадщину, у складі якої є нерухоме майно та інше майно, щодо якого здійснюється державна реєстрація, зобов'язаний звернутися до нотаріуса або в сільських населених пунктах – до уповноваженої на це посадової особи відповідного органу місцевого самоврядування за видачею йому свідоцтва про право на спадщину на таке майно.

Поряд з цим відповідно до частини першої статті 182 Цивільного кодексу України право власності та інші речові права на нерухомі речі, обтяження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації.

Виходячи з наведеного, право власності на нерухоме майно виникає у спадкоємця з моменту державної реєстрації цього майна.

Таким чином, суб'єкт декларування зазначив недостовірні відомості щодо типу права на зазначене нерухоме майно, яке перебуває у нього в користуванні.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про об'єкти нерухомості, що належать суб'єкту декларування та членам його сім'ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або перебувають у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуто таке право. Такі відомості включають, зокрема, дані щодо виду, характеристики майна, місцезнаходження, дату набуття майна у власність, оренду або інше право користування, вартість майна на дату набуття його у власність, володіння або користування. У разі якщо нерухоме майно перебуває у спільній власності, про усіх співвласників такого майна вказуються відомості, зазначені у пункті 1 частини першої цієї статті.

Таким чином, у розділі 3 "Об'єкти нерухомості" декларації суб'єкт декларування зазначив недостовірні відомості про об'єкт нерухомості, який належить йому на іншому праві користування, та про тип права на об'єкти нерухомості, чим не дотримав вимоги пункту 2 частини першої статті 46 Закону.

3. У розділі 11 "Доходи, у тому числі подарунки" декларації.

Суб'єкт декларування зазначив, що джерелом доходу у вигляді заробітної плати, отриманої ним за основним місцем роботи є [REDACTED].

Проте джерелом доходу повинна зазначатися юридична чи фізична особа, яка нараховує та виплачує відповідний вид доходу.

Відповідно до відомостей, отриманих з Державного реєстру фізичних осіб – платників податків про суми доходів, нарахованих фізичній особі податковим агентом, та/або суми доходів, отриманих самозайнятими особами, а також розмір утриманого податку з доходів фізичних осіб, джерелом доходу у вигляді заробітної плати, отриманої за основним місцем роботи, є Одеський апеляційний адміністративний суд.

Відповідно до пункту 7 частини першої статті 46 Закону у декларації зазначаються відомості про отримані (нараховані) доходи, у тому числі доходи у вигляді заробітної плати (грошового забезпечення), отримані як за основним місцем роботи, так і за сумісництвом, гонорари, дивіденди, проценти, роялті, страхові виплати, благодійна допомога, пенсія, доходи від відчуження цінних паперів та корпоративних прав, подарунки та інші доходи.

Такі відомості включають дані про вид доходу, джерело доходу та його розмір.

Таким чином, у розділі 11 "Доходи, у тому числі подарунки" декларації суб'єкт декларування зазначив недостовірні відомості про джерело отриманого ним доходу, чим не дотримав вимоги пункту 7 частини першої статті 46 Закону.

За наявною інформацією, у розділах 1, 2.2, 4-10, 12-16 декларації недостовірних відомостей не встановлено.

II. З'ясування точності оцінки задекларованих активів

За наявною інформацією, порушень вимог частини п'ятої статті 46 Закону не встановлено.

III. Перевірка інформації щодо наявності конфлікту інтересів

За результатами перевірки інформації, що внесена до декларації суб'єкта декларування за 2016 рік, та відомостей, отриманих від державних органів, з державних реєстрів та баз даних, порушень з боку суб'єкта декларування вимог статей 25 та 36 Закону не встановлено.

IV. Перевірка на наявність ознак незаконного збагачення

Правові підстави для встановлення ознак незаконного збагачення відсутні.

Керуючись частиною першою статті 8, статтями 25, 36, 46, 50 Закону України "Про запобігання корупції", пунктом 15 розділу III, пунктами 1 та 2 розділу IV Порядку проведення контролю та повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, затвердженого рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції від 10.02.2017 № 56, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 13.02.2017 за № 201/30069, за результатами повної перевірки декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік, поданої Димерлієм Олександром Олександровичем (унікальний

ідентифікатор документа – 0abelf66-ecf3-4e0f-a7a5-fca371ec826a), Національне агентство з питань запобігання корупції

ВИРІШИЛО:

1. Суб'єкт декларування при складанні та поданні декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік зазначив недостовірні відомості стосовно своєї посади; про об'єкт нерухомості, який належить йому на іншому праві користування, та про тип права на об'єкти нерухомості; про джерело отриманого ним доходу, чим не дотримав вимоги пунктів 1, 2 та 7 частини першої статті 46 Закону України "Про запобігання корупції".

Ознак правопорушень, передбачених частиною четвертою статті 172⁶ Кодексу України про адміністративні правопорушення та статтею 366¹ Кримінального кодексу України, не виявлено.

2. Точність оцінки задекларованих активів відповідає даним, отриманим з наявних джерел.

3. Наявність конфлікту інтересів не встановлено.

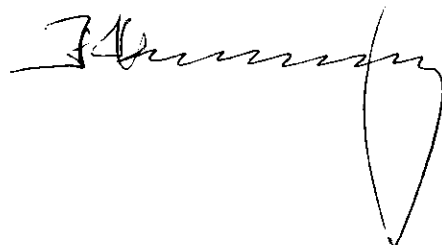
4. Правові підстави для встановлення ознак незаконного збагачення відсутні.

5. Доручити уповноваженій особі – головному спеціалісту відділу проведення повних перевірок Департаменту перевірки декларацій та моніторингу способу життя Виноградовій Д.Г. повідомити суб'єкта декларування Димерлія Олександра Олександровича про прийняте рішення та вжити заходів для створення в Єдиному державному реєстрі декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, можливості подання ним декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік з достовірними відомостями.

6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника Голови Національного агентства з питань запобігання корупції Патюка С.С.

7. Рішення може бути оскаржене в судовому порядку.

Голова

О.А. Мангул

Згідно з чинним законодавством
відповідно до колегіального рішення
Національного агентства

Протокол № 35
засідання Національного агентства
від 14 червня 2019 року